

РЕШЕНИЕ

№ 4111

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **2535** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С Решение от 09. 02. 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, по НАХД № 2170/2020 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 485847-F525139 от 08.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., с което на [фирма], на основание чл.182, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложена имуществена санкция в размер на 7153,79 лева, за нарушение на чл.124, ал. 5 от ЗДДС.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на КС Л.“ АД, в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на въззивния съд. Наказателното постановление е издадено за това, че при извършване на проверка на 21.08.2019г. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ /СДО/ при ТД на НАП – С. на [фирма] се установило, че за данъчен период м. 05.2019г. дружеството-жалбоподател е получател на кредитно известие № [ЕГН]/ 21.05.2019г., издадено от [фирма], с предмет доставка на актив по чл. 6 от ЗДДС с данъчна основа 35 768.95 лева и ДДС в размер на 7 153.79 лева. В хода на проверката било установено, че процесното кредитно известие не било отразено в дневника за покупките по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на касатора за данъчен период месец май 2019г. и не е намерило отражение в подадените отчетни регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС и при определяне на резултата за данъчния период в подадената справка- декларация по чл. 125 от ЗДДС с Вх. № 222512119960/ 14.06.2019г. с резултат ДДС за внасяне в размер на 30 014.33 лева. Не отразеното кредитно известие е довело до определяне на данъка за внасяне за данъчен период 05.2019г. в по-малък размер. Кредитното известие е било отразено в дневника за покупки по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и подадената справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС с вх. № 22251217262/ 14.08.2019г. за данъчен период 07.2019г. със закъснение 2 данъчни периода или 61 дни от подаването на СД по ЗДДС за данъчен период 05.2019 г.

Неизпълнението на това задължение било преценено като извършено нарушение по чл.124, ал. 5 от ЗДДС, за което в присъствието на управителя на дружеството бил съставен АУАН и въз основа на него било издаденото процесното НП.

Предвид установената фактическа обстановка СРС приел, че данните по делото категорично установяват извършване на нарушение посочената норма. След преценка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание, СРС е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП, които да обусловят отмяната му. Приел е също, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като периодът на закъснение е значителен.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Касационната инстанция следва да се отмени оспореното съдебно решение, макар и не по изложените в жалбата мотиви.

Съгласно чл. 124, ал. 4 от ЗДДС, независимо от ал. 4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон.

В тази връзка, задължение на административнонаказващият орган е да установи факта на получаване от лицето на кредитното известие. В случая и в АУАН, и в НП липсват констатации за датата на получаване на кредитното известие от касатора. В тези актове единствено общо е цитирана законовата разпоредба и че дружеството не е отразило полученото от него кредитно известие.

Обективното задължение за отразяване на КИ в дневника за покупките е обусловено от получаването на тези счетоводни документи от регистрираните лица, а случай, че данъчните органи твърдят, че това е станало на по-ранна дата, тяхна е

доказателствената тежест да го докажат. В този смисъл вероятно са основателни доводите изложени във възражението срещу акта, че дружеството е получило късно кредитното известие и го е включило веднага след това в отчетните регистри.

От друга страна, не се спори, че кредитното известие е отразено в друг период - този на м. юли 2019 година, поради което като краен резултат, в случая няма ощетяване на фиска чрез внасяне на ДДС в размер по-малък от дължимия. В този смисъл е и Решение на Съда на Европейския съюз по дело C-259/12 на СЕС, съгласно което в случаи от вида на разглеждания националната юрисдикция следва да съобразява обстоятелства като срока, в който нарушението е отстранено, неговата тежест, както и дали размера на наложената санкция не надхвърля необходимото за постигане на целите, изразяващи се в осигуряване на правилното събиране на данъка и предотвратяване избягването на данъчно облагане.

В случая, съдът счита, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, за спазване на финансовата дисциплина и счетоводната отчетност, поради което налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, следва да се отмени, а така също и издаденото наказателно постановление.

Предвид липсата на заявено изрично искане за присъждане на разноските, както и липсата на представен списък на разноските в касационната инстанция, разноски на касатора не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 09. 02. 2021 г. по НАХД № 2170 / 2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 114-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 485847-F525139 от 08.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., с което на [фирма], на основание чл.182, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложена имуществена санкция в размер на 7153,79 лева, за нарушение на чл.124, ал. 5 от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.